

ע"פ 1717/12/22 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 1717-12-22 פלוני נ' מדינת ישראל

בפני **כבוד השופטת הבכירה, ברנט-אב"ד**
כבוד השופט בורנשטיין
כבוד השופטת גרדשטיין פפקין
פלוני המערער
נגד
המשיבה
מדינת ישראל

פסק דין

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט השלום בפתח תקווה (כבוד השופט דרור קלייטמן) בת"פ 64698-12-19 מיום 19.10.2022 במסגרתו הורשע המערער על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן, בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ואיומים. על המערער נגזרו העונשים הבאים: 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירת אלימות, לרבות איומים; התחייבות על סך 1,500 ₪ למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירת אלימות לרבות איומים; צו מבחן למשך שנה.
2. הערעור מופנה כנגד החלטת בית משפט קמא שלא לבטל את הרשעת המערער.
3. כמתואר בכתב האישום המתוקן הרי שבחודש אוקטובר 2019 התקשר המערער למתלוננת שהייתה אז נשואה לו, לאחר שראה שסימנה "לייק" בפייסבוק לתמונה בה תויג בן זוגה לשעבר. בעקבות זאת הורה המערער למתלוננת למחוק את כל התמונות הישנות המצויות בטלפון הנייד אותו היא מחזיקה ואמר לה: **"אני משוגע בדברים האלה, אני אעשה לך יום גיהנום"**. בהמשך, כאשר הגיעה המתלוננת לדירה עם בנם הקטין, ביקש ממנה המערער את הטלפון הנייד על מנת לאפס אותו. המתלוננת השיבה כי הוא נחוץ לה, המערער שב וביקש את הקוד לענן האחסון. כשהשיבה לו המתלוננת כי אינה זוכרת, לקח ממנה את מכשיר הטלפון והטיח אותו על הרצפה, לאחר מכן עיקם אותו ובאמצעות סכין הזיק לו. כאשר הבחין שהמתלוננת מסריטה אותו, העיף מידה את מכשיר הטלפון הנייד וזרק אותו לעברה ופגע בצדו השמאלי של ראשה בסמוך לאוזנה וכתוצאה מכך נגרמה למתלוננת נפיחות במקום.
4. בעניינו של המערער הוגשו שבעה תסקירי שירות מבחן. מהתסקירים עולה כי המערער כבן 32, גרוש ואב לשני פעוטות. הוא נעדר הרשעות קודמות. המערער הודה בביצוע העבירות ותיאר תקופה משברית בזוגיות. תוך כדי ניהול ההליך, התגרשו המערער ובת זוגו, המתלוננת. אשר להיבט הטיפולי, הרי שבתחילת הדרך

נסתמנו קשיים הן בשיתוף הפעולה והן באפשרות לשלב את המערער בהליך טיפולי. אולם לנוכח נכונותו של המערער ורצונו לשילוב בטיפול, ניתנו לו הזדמנויות לעשות זאת.

מהתסקירים האחרונים שהוגשו בעניינו של המערער עולה כי הלה נרתם להליך הטיפולי. המערער שולב בטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה ודווח כי הוא מגלה רצינות ומחויבות להליך הטיפולי, הגיע למפגשים באופן קבוע ושיתף פעולה. שירות המבחן התרשם כי המערער הרחיב והעמיק את התבוננותו על מערכות היחסים בחייו ורכש כלים לוויסות רגשותיו. עוד דווח כי הוא כיום עובד בעבודה חדשה, הגיע להסדר חובות, עומד בהסדרי הראייה ותשלום המזונות, וכן כי הוא מנהל קשר קונקרטי ותקין עם גרושתו ומתפקד כהורה מעורב. שירות המבחן התרשם כי המשך שילובו של המערער בטיפול, יהווה גורם ממתן ומפחית מסוכנות. בנסיבות אלו, המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן לשם מעקב אחר ההליך הטיפולי בו מצוי המערער.

אשר לשאלת ביטול הרשעה בדיון, נוכח הפגיעה הצפויה בתעסוקתו לאור העובדה כי לדבריו תפקידו דורש העדר רישום פלילי, ועל אף שהמערער לא הציג מסמכים המעידים על פגיעה קונקרטית בעיתוי הנוכחי, ובהתחשב גם במאמציו לעמוד במחויבותו ובשילובו בטיפול, הומלץ על ביטול ההרשעה.

5. בגזר דינו עמד בית משפט קמא על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירות אותן ביצע המערער, שהם שמירה על גופה, בטחונה ושלווה נפשה של המתלוננת. בית המשפט הדגיש כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה חמורה יותר כאשר מדובר בפגיעה שבוצעה בביתה של המתלוננת, מקום בו היא אמורה לחוש מוגנת מבכל מקום אחר וכאשר הפוגע הוא בן זוגה, אדם ממנו היא אמורה לחוש מוגנת יותר מאשר מכל אדם אחר. לחומרה זקף בית משפט קמא גם את העובדה כי העבירה בוצעה לעיניו של בנם המשותף הקטין. לקולא שקל, בין היתר, את העובדה שאין מדובר בחבלה ברף הגבוה.

לאחר שבית המשפט קמא נתן דעתו למדיניות הענישה הנוהגת, והתחשב במכלול נסיבות העניין, קבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

6. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, נשקלה העובדה שהמערער נעדר עבר פלילי וכי הודה ונטל אחריות על מעשיו ובכך אף חסך את הצורך בהעדת המתלוננת. עוד נשקלה העובדה כי מדובר בעבירה שבוצעה בחודש אוקטובר 2019 ומאז לא נפתחו למערער תיקים נוספים.

בית המשפט קמא הדגיש כי הוא בחן את כלל תסקירי שירות המבחן, והגיע למסקנה כי למרות הקשיים בתחילת הדרך, הרי שההליך הטיפולי בו מצוי המערער מצביע על כך שהוא נמצא על דרך השיקום אשר נותן אותותיו כבר עתה ומצביע על סיכויי שיקום עתידיים.

בעניין זה צוינה אף עמדת המתלוננת, כפי שהובאה בפני שירות המבחן, אשר העידה על הליך שינוי חיובי בו מצוי המערער, הן בהתנהלותו מולה והן בקשר עם הילדים וכי ניכר כי הוא עורך השתדלות. המתלוננת הביעה תקווה כי המערער ימשיך בעבודה העצמית שהוא עורך והשינוי יוטמע על מנת שיצליחו באתגרים ההוריים המשותפים אף בהמשך.

עוד צוין כי במהלך ההליך המשפטי אובחן בנם של המתלוננת והמערער כמצוי על הרצף האוטוסיטי, עובדה שהיה בה משום השפעה ממשית על המערער והמתלוננת.

בהתחשב בכל האמור פסק בית המשפט קמא כי יש מקום לסטות ממתחם הענישה כפי שנקבע.

7. אשר לעתירת המערער לביטול הרשעתו, סבר בית המשפט קמא כי אין מדובר בנסיבות המונעות אפשרות לאי הרשעה, אך לצד זאת לא מתקיים התנאי בדבר פגיעה ממשית וקונקרטי במערער, שכן כל טיעונו של המערער בעניין זה לא נתמכו במסמכים.

8. לטענת המערער שגה בית משפט קמא שלא ביטל את הרשעתו כהמלצת שירות המבחן. המערער מתמודד עם משברים במישורי חייו השונים, אך במקביל נרתם להליך הטיפול ומצליח בו, תוך שהוא נוטל אחריות מלאה על מעשיו ומקיים אורח חיים נורמטיבי. לטענתו, סוג העבירה ונסיבותיה בוודאי שאינם כאלה המונעים את ביטול ההרשעה, כפי שאף קבע בית משפט קמא, ובכל הנוגע לתנאי בדבר פגיעה ממשית וקונקרטי, הרי שהמערער הוא סוכן מכירות בחברת אלקטרוניקה, ובמסגרת תפקידו מעניק שירות ללקוחות החברה.

כתנאי להשתתפות במכרזים עם מוסדות ממשלתיים, מולם עובדת החברה, נדרשת היא להצהיר על העדר עבר פלילי של עובדיה. משכך, ככל שההרשעה תעמוד על כנה לא יהא מנוס מסיום העסקתו של המערער בחברה. ככל שהרשעת המערער תוביל לפיטורין, המשמעות היא פגיעה קונקרטי לא רק בפרנסתו אלא גם בפרנסת ילדיו הקטינים.

9. לאחר שעיינו בפסק דינו של בית משפט קמא, ושמענו את טענות הצדדים, לא מצאנו מקום להתערב בהחלטתו של בית משפט קמא שלא לבטל את הרשעתו של המערער.

10. כידוע, הכלל הוא כי משהודה נאשם בביצוע עבירה יש להרשיעו, ורק במקרים חריגים ויוצאי דופן, כאשר אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מהרשעתו לבין חומרת העבירה, ניתן לסיים הליך פלילי ללא הרשעה. לשם כך, יש לבחון התקיימותם של שני תנאים במצטבר: האם סוג העבירה מאפשר להימנע מהרשעה בלי שתיווצר פגיעה משמעותית בשיקולי ענישה נוספים; והאם ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם (ראו: ע"פ 2083/96 **כתב נגד מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997); רע"פ 7224/14 **פרנסקי נגד מדינת ישראל** (10.11.14)).

11. יפים לעניין זה דבריה של כב' השופטת פרוקצ'יה ברע"פ 11476/04 **מדינת ישראל נגד חברת השקעות דיסקונט בע"מ** (14.4.10):

"....בהתקיים אחריות פלילית, סטייה מחובת הרשעה וענישה היא, על כן, ענין חריג ביותר. ניתן לנקוט בה אך במצבים נדירים שבהם, באיזון שבין הצורך במימוש האינטרס

הציבורי באכיפה מלאה של הדין, לבין המשקל הראוי שיש לתת לנסיבות האינדיבידואליות של הנאשם, גובר בבירור האינטרס האחרון. כאשר מתקיים חוסר איזון נוקב בין הענין שיש לציבור באכיפת הדין, לבין עוצמת הפגיעה העלולה להיגרם לנאשם מהרשעתו וענישתו, עשוי בית המשפט להשתמש בכלי הנדיר הנתון בידו ולהימנע מהרשעת הנאשם..." (שם, בפסקה 32).

12. מצאנו כי במקרה שלפנינו לא קיימת הצדקה לחרוג מהכלל הרגיל ולסיים את עניינו של המערער בלא הרשעה. אכן, המערער עלה בסופו של יום על דרך המלך כפי שעולה מהתסקירים האחרונים שהוגשו בעניינו, אך הדבר בא לידי ביטוי בכך שבית משפט קמא הקל מאוד בעונשו תוך חריגה משמעותית מהמתחם.

ועם כל זאת, לא ניתן להקל ראש בעבירות שביצע המערער כלפי בת זוגו, וממילא אף לא בחובתו של בית המשפט להעביר מסר ברור וחד משמעי למי שעובר עבירות מסוג זה, כי בית המשפט יכביד עליו את ידו. ברור כי ביטול הרשעה אינו עולה בקנה אחד עם הצורך להעביר מסר זה.

יודגש כי אין משמעות הדברים היא שבעבירות מהסוג בהן הורשע המערער לא ניתן בשום מקרה לסיים את ההליך ללא הרשעה. עם זאת, סיום ההליך בדרך זו שמור רק למקרים חריגים ביותר, ורק כאשר הוכח באופן חד משמעי וברור כי הפגיעה בשיקומו של הנאשם, אם יורשע, היא פגיעה קשה ומשמעותית, וכי האינטרס הציבורי בהרשעה נסוג בפניה. כאמור, אין זה המקרה שלפנינו.

13. אשר לטענת המערער לפיה הוא יפגע ככל שלא תבוטל ההרשעה, הרי שבמסגרת הערעור צירפה ב"כ המערער מכתב מאת חברת XXXX, מכתב שלא הוגש לבית משפט קמא, בה מתואר כי המערער משמש כ-XXXXובשל כך שהחברה מספקת מוצרים לגופים הדורשים הצהרה על העדר עבר פלילי, תאלץ החברה לסיים את ההתקשרות עמו.

14. דא עקא שמכתב זה מעורר על פניו מספר תמיהות: אין זה ברור על שום מה מכתב מסוג זה לא הוצג בפני בית משפט קמא. כמו כן אין זה ברור מה טיב התקשרותו של המערער עם החברה, האם כעובד שכיר או כסוכן עצמאי; במקרה הראשון, וכאמור להלן, הדבר אינו עולה בקנה אחד עם מה שמסר המערער בתסקיר שירות המבחן ובבית משפט קמא. במקרה השני, קשה לומר כי מדובר בפגיעה קונקרטיה וממשית במערער, שהרי המערער יוכל לפעול כעצמאי גם מול גופים אחרים. מהמכתב אף לא ברור מתי התחיל המערער את הקשר עם החברה הנ"ל, והאם המערער אכן עובד במישרין עם החברה או תחת כובעו של אביו, כפי שמסר לשירות המבחן. במסגרת הדיון לפנינו טענה ב"כ המערער כי המערער עובד בחברה זו כבר שישה חודשים. טענה זו בעייתית כשלעצמה מאחר שהן לפני שירות המבחן והן לפני בית משפט קמא - בשני מועדים שונים לפני שני גופים שונים, לפני פחות מארבעה חודשים, הצהיר המערער כי הוא עצמאי. לא זו אף זו, במהלך הדיון לפנינו סיפר המערער כי ככל שיותר הרישום הפלילי בעינו, לא יוכל לשמש כסוכן בכיר אלא כסוכן רגיל, וכי צפויה פגיעה בשכרו. בנסיבות אלה ברור כי אין מדובר בפגיעה ממשית וקונקרטיה בהיקף ובמשקל המצדיק הימנעות מההרשעה, כאשר מנגד עומד האינטרס הציבורי בהרשעתו של מי שעבר

עבירות מהסוג אותן עבר המערער.

15.סוף דבר - הערעור נדחה.

ניתן היום, ה' אדר תשפ"ג, 26 פברואר 2023, במעמד
המערער וב"כ עו"ד מירי אוזן קליימן וב"כ המשיבה עו"ד גנות.

צבייה גרדשטיין פפקין,
שופטת

שמואל בורנשטיין, שופט

מיכל ברנט, שופטת בכירה